

Kitab Yoel jeung Garéja Advent Poé Katujuh Laodikea - Nomer Dua Belas

Jeff Pippenger

2025-12-17

Nomer Dua Belas

Kahayang kuring nyaéta pikeun nepikeun kasaksian nubuat Yoél ku cara anu matak écés sangkan kasaksian Yoél téh bisa kanyahoan dina naon anu diucapkeun jeung dipigawé ku Petrus dina poé Pentakosta. Kuring yakin yén Alkitab écés ngeunaan naon anu dipigawé jeung diucapkeun ku Petrus dina Pentakosta, nanging kuring keur ngupayakeun ngartos naon anu sacara profétik keur dilambangkeun ku Petrus dina sajarah hujan panungtungan, waktu anjeunna nempatkeun amanat Pentakosta dina istilah minuhan kitab Yoél.

Petrus téh lambang umat sesa Allah, sarta henteu ngan ukur digambarkeun dina Pentecosta, tapi ogé di Kaisarea Filipi dina Mateus 16. Kaisarea Filipi aya dina ayat katilu welas nepi ka kalima welas tina Danielabelas, tilu ayat anu nandeskeun hiji peperangan anu kahiji kalina kacumponan dina mangsa sajarah nalika Kaisarea Filipi dingaranan Panium. Ayat katilu welas nepi ka kalima welas miheulaan ayat ka genep welas, anu ngaidéntifikasi hukum Minggu di Amérika Sarikat. Ayat ka sapuluh ngaidéntifikasi ragragna Uni Soviét dina taun 1989. Ayat ka sapuluh nepi ka ka genep welas tina Danielabelas ngawakilan taun 1989 nepi ka hukum Minggu, sarta mangsa éta téh nyaéta “sajarah anu disumputkeun” tina ayat ka opat puluh dina pasal anu sarua.

Sajarah Nu Disumputkeun dina HURUP KANDAL

1798

Jeung dina mangsa ahir, raja ti kidul bakal nyorong ka anjeunna:

1989

Tapi anak-anakna bakal kagugah, sarta bakal ngumpulkeun balaréa pasukan anu gedé; jeung raja ti kalér bakal datang ngalawan anjeunna kawas angin puyuh, mawa karéta perang, jeung para nu numpak kuda, sarta loba kapal; jeung anjeunna bakal asup ka nagara-nagara, sarta bakal ngabanjir jeung ngaliwat. Jeung saurang tangtu bakal datang, sarta ngabanjir, sarta nembus ngaliwat; tuluy anjeunna bakal balik, sarta bakal kagugah deui, nepi ka bentengna.

2014 perang Raphia

Jeung raja kidul bakal kabawa ku amarah, tuluy maju perang ngalawan anjeunna, nyaéta ngalawan raja kalér; sarta anjeunna bakal ngaluarkeun pasukan anu gedé pisan, nanging pasukan éta bakal diserenkeun kana pananganna. Jeung sanggeus anjeunna ngarampas eta pasukan, haténa bakal kaangkat ku kasombongan; sarta anjeunna bakal ngagugurkeun rébuan anu loba pisan: tapi ku éta anjeunna moal jadi leuwih kuat.

Perang Panium (Caesarea Philippi)

Sabab raja ti kalér bakal mulang, sarta bakal ngagelar balaréa anu leuwih gedé ti nu baheula, sarta tangtu bakal datang sanggeus sababaraha taun jeung hiji pasukan anu gedé sarta kalawan kabeungharan anu loba.

Sarta dina mangsa éta, loba anu bakal bangkit ngalawan raja kidul; kitu deui jalma-jalma bengis ti bangsamu bakal ngangkat dirina pikeun ngadegkeun tetenjoan éta; tapi maranéhna bakal ragrag.

Ku kituna raja ti kalér bakal datang, ngadegkeun benteng timbunan, sarta ngarebut kota-kota anu pangkuatna pertahananna; jeung pasukan ti kidul moal sanggup nahan, kitu deui rahayat pilihanana, sarta moal aya kakuatan pikeun nahan.

Hukum Minggu di AS

Tapi jalma anu datang ngalawan anjeunna bakal ngalakonan nurutkeun kahayangna sorangan, sarta “moal aya anu bakal nangtung” di hareupeunna; jeung “anjeunna bakal nangtung” di tanah anu mulya, anu ku pananganna bakal dibasmi. Anjeunna ogé bakal asup ka tanah anu mulya, sarta loba nagara bakal digulingkeun; tapi ieu bakal luput tina pananganna, nya éta Edom, jeung Moab, jeung para kapala urang Amon. Anjeunna ogé bakal ngalegaan pananganna ka nagara-nagara; jeung tanah Mesir moal luput. Daniel 11:40, 10–16, 41, 42.

Nalika Pétrus sacara profétis aya di Kaisarea Filipi (Panium), sarta Pentekosta téh mangsa hujan panungtung, éta nempatkeun anjeunna dina “sajarah nu disumputkeun” tina ayat opat puluh. Kuring boga maksud ngabahas Perang Ukraina nu keur lumangsung ayeuna, anu dilambangkeun dina ayat sabelas pasal sabelas, jeung perang Panium nu bakal datang dina ayat tilu welas nepi ka lima welas, anu ngarah kana Perang Dunya Katilu, anu mangrupa kajadian-kajadian lahiriah antara taun 1989 jeung hukum Minggu; tapi ayeuna urang keur ngaidéntifikasi sajarah malaikat katilu ti 22 Oktober 1844 nepi ka kabentukna hiji garéja légal dina taun 1863.

Garis éta ngagambarkeun datangna malaikat katilu dina 9/11 (1844) nepi ka hukum Minggu (1863). Hukum Minggu ditypikeun ku Proklamasi Emansipasi anu ngumumkeun kamerdikaan, ku kituna ngatypikeun hukum Minggu nalika kabébasan dicabut. Kabébasan anu diproklamasikeun ku présidén Républikan kahiji, ngatypikeun kabébasan anu bakal dicabut ku présidén Républikan panungtung—anu sacara nubuat geus ditangtukeun pikeun jadi diktator dina mangsa hukum Minggu.

“Lamun bangsa urang nepi ka nolak prinsip-prinsip pamaréntahanana sorangan nepi ka netepkeun hiji hukum Minggu, Protestanisme dina kalakuan ieu bakal ngahiji jeung kapapaan; ieu moal lain ti méré kahirupan ka kakawasaan lalim anu geus lila pisan kalawan hayang pisan ngawas kasempetanana pikeun mucunghul deui kana despotisme anu aktip.” Testimonies, jilid 5, 711.

742 SM mangrupikeun sajarah alfa anu ngamimitian nubuat-nubuat waktu tina Yesaya tujuh ayat dalapan, anu ngahontal panggenapan omega dina taun 1863. Dina taun 742, Ahaz, raja karajaan kidul Yuda, keur asup kana Perang Sipil ngalawan sapuluh suku kalér anu ngawangun karajaan

kalér. Sajarah taun 742 SM digambarkeun di Yuda, tanah mulya literal dina Kitab Suci, anu dicicingan ku urang Yahudi literal sarta dina petikan éta diwakilan ku raja jahat jeung bodo, Ahaz—ku kituna janten tipe sajarah omega taun 1863. Sajarah omega taun 1863 digenep dina jero mangsa nalika Amérika Sarikat maréntah minangka sato galak bumi, karajaan kagenep dina nubuat Alkitab. Amérika Sarikat nyaéta tanah mulya rohani, anu diwangun ku Kristen Protestan anu sacara biblikal mangrupikeun urang Yahudi rohani. Perang Sipil antara kalér jeung kidul dina taun 742 SM dina sajarah alfa ngagambarkeun Perang Sipil antara kalér jeung kidul dina sajarah omega taun 1863. Babarengan, dua saksi éta ngagambarkeun sajarah éksternal anu mingpin nepi ka hukum Minggu, nalika tanah mulya rohani bakal sakali deui kabagi jadi dua golongan.

Dina taun 742 SM, kakawasaan kalér ngalambangkeun hiji pasatuan antara sapuluh kaom kalér Israél jeung Siria, ku kituna janten tipe pasatuan jeung hiji kakawasaan ti luar, sakumaha ieu kacumponan nalika pangrojong ti kapamimpinan kapausan anu ngadukung perbudakan dipasihkeun ka nagara-nagara kidul anu ngadukung perbudakan dina Perang Sipil. Sekutu ti luar pikeun Siria dina taun 742 SM, jeung sekutu ti luar pikeun kapausan dina Perang Sipil, nandakeun pasatuan antara para globalis dunya jeung Demokrat globalis dina peperangan maranéhna ngalawan MAGA-isme, hiji peperangan anu dimimitian dina taun 2015 nalika présidén kaopat jeung pangbeungharna nangtung, sarta ku kitu ngagerakkeun sakuliah karajaan Yunani nurutkeun Daniel pasal sabelas, ayat dua. Panggerak éta nandakeun hudangna bangsa-bangsa kapir dina kitab Yoél. “Yunani” jeung “bangsa-bangsa kapir” téh mangrupa lambang kakawasaan naga anu mingpin dunya ka Armagedon dina pasatuan jeung sato galak jeung nabi palsu.

Dina taun 2015, bangsa-bangsa kapir digugah ku panggero nubuat ka lebak Yosafat dina kitab Yoel, anu ku anjeunna ogé disebut lebak pangadilan. Dina taun 2015 Donald Trump ngumumkeun pencalonanana pikeun kalungguhan présidén, ku kituna ngagerakkeun kakaisaran globalis anu dilambangkeun salaku Yunani, sarta bangsa-bangsa kapir mimiti marak ka Armagedon, ngan sataun sanggeus mimiti Perang Ukraina dina pamekaran ayat sabelas tina Daniel sabelas.

Perang-perang sipil taun 742 SM jeung 1863 nandaan sajarah hukum Minggu, anu nandaan ahir karajaan kagenep dina nubuat Alkitab. Karajaan kagenep éta dimimitian ku Perang Révolusionér, ku kituna ahir karajaan kagenep dina hukum Minggu nandaan ayana pangulangan Perang Révolusionér, dina waktu anu sarua nalika Perang Sipil keur lumangsung. Harti jeung panyirian hiji perang, naha disebut perang sipil atawa perang révolusionér, gumantung kana sudut pandang. Naon anu ayeuna keur dipigawé ku pihak Démokrat ngaliwatan lawfare, panggelapan, panipuan, imigrasi haram, jeung propaganda, ku maranéhna disebut révolusi warna, tapi ku jiwa-jiwa anu nentang manuver globalis maranéhna, kagiatan-kagiatan anu sarua éta dianggap minangka panghasut karusuhan ‘sipil’. Naha Antifa téh saurang penjahat atawa saurang pahlawan?

Dua perang sajarah éta ngagambarkeun hiji perang pamisah tunggal anu lumangsung dina sajarah présidén Républik anu pamungkas. Sakumaha halna jeung présidén Républik anu kahiji, peperangan éta bakal dimeunangkeun ku présidén Républik anu pamungkas, anu ogé dilambangkeun ku Présidén anu kahiji, anu ogé jadi nu meunang dina Perang Revolusionér. Révolusi MAGA, nurutkeun pihak Démokrat, keur ngahasilkeun ‘karusuhan sipil’ anu ayeuna. Gumantung kana kacenderungan pulitik pribadi anjeun, perang anu ayeuna téh boh perang

revolusionér boh perang sipil. Sacara profétik, éta téh duanana.

1863 ngalambangkeun hukum Minggu, kitu deui 1844, nalika malaikat katilu sumping mawa pesen ngeunaan hukum Minggu. Mangsa ti 1844 nepi ka 1863 ngamuat ciri hukum Minggu ti awal nepi ka ahir. Dina 1846, perkawinan kulawarga White, pangjagaan poé Sabat, jeung robahna ngaran tina Harmen jadi White nandaan yén perkawinan anu diasupan dina 22 Oktober 1844 geus dirampungkeun, sarta éta panyarampungan nandaan mimiti prosés pangajaran malaikat katilu, sakumaha ujian Sabat tilu-lapis ngeunaan manna nandaan mimiti sapuluh ujian sanggeus baptisan Laut Beureum.

Manna téh mangrupa ujian anu kahiji sarta ngalambangkeun ujian anu kasapuluh di Kadesh, sabab duanana ngalambangkeun amanat malaikat katilu, ku kituna ogé hukum Minggu.

“Unggal minggu salila maranéhna ngalakonan pangumbaraan nu panjang di tanah gurun, urang Israil nyaksian hiji mujijat tilu rupa, anu dimaksudkeun pikeun ngingetkeun pikiran maranéhna kana kasucian poé Sabat: dina poé kagenep manna ragrag dua kali lipet lobana, dina poé katujuh teu aya pisan, jeung bagian anu diperlukeun pikeun poé Sabat tetep kaawét amis tur beresih, padahal lamun aya nu disimpen nepi ka poé séjén iraha waé, éta jadi teu pantes dipaké.” Patriarchs and Prophets, 296.

Tés anu kahiji tina sapuluh tés nyaéta tés “manna” anu ngawakilan talatah tilu rangkep ti tilu malaikat dina Wahyu opat welas. Saperti halna manna, para malaikat ngawakilan peringatan tilu rangkep ngalawan ibadah dina poé kahiji dina minggu. Mujijat manna anu tilu rangkep éta “dirancang pikeun ngébréhkeun kana pikiran maranéhna kasucian poé Sabat,” anu tangtu waé mangrupikeun rancangan malaikat katilu. Nu kahiji tina tilu mujijat anu dilambangkeun ku manna ngawengku “ngadahar” roti ti sawarga, sarta “ngadahar” téh mangrupa lambang alfa tina mangsa hujan panungtungan. Mujijat anu kadua ngawakilan talatah malaikat kadua, nalika ilham “ngagandakeun” kecap-kecap jeung ungkara pikeun nandaan mangsa anu diwakilan ku dua ragragna Babul, sabab Babul geus ragrag, geus ragrag. Mujijat anu kadua nyaéta “ngagandakeun” jumlah manna dina poé kagenep. Mujijat anu katilu nyaéta langgengna roti pikeun Sabat poé katujuh.

Salaku hiji lambang tina tilu malaikat, manna téh malaikat kahiji, sarta ku sabab kitu kudu ngandung sakabéh carita, anu dina Wahyu opat belas mangrupa carita sakabéh tilu malaikat. Malaikat kahiji téh hiji fraktal tina sakabéh amanat tilu malaikat. Fraktal nyaéta wangun géométri nu rumit anu bisa dipisahkeun jadi sababaraha bagian, anu masing-masingna mangrupa salinan tina sakabéhna dina ukuran anu leuwih leutik. Sipat ieu disebut kasaruaan-diri. Fraktal mindeng miboga rinci anu rumit sanajan sabaraha waé gedéna anjeun ngazum asup. Fraktal kapanggih dina matématika, biologi, fisika, géologi, kimia, astronomi, rékayasa, jeung loba widang pangaweruh séjénna.

“Struktur tilu-léngkah” tina tilu malaikat dina Wahyu pasal opat welas kagambarkeun dina amanat malaikat kahiji, ku kituna malaikat kahiji jadi hiji “fraktal” tina tilu malaikat. Tilu pasal kahiji dina kitab Daniel masing-masing ngagambarkeun amanat malaikat kahiji, kadua, jeung katilu, sarta Daniel pasal hiji ngandung “struktur tilu-léngkah” anu sarua sakumaha anu kagambarkeun dina tilu

pasal éta, jeung sakumaha dina tilu malaikat dina patalina jeung malaikat kahiji.

Mujijat manna anu tilu rangkep téh kudu didahar, sarta Daniel pasal hiji nyaritakeun perkara dahar. Daniel lulus dina ujian dahareun ku milih pulse tibatan kadaharan Babul. Satuluyna anjeunna diuji ngeunaan penampilan, sarta penampilan éta ngahasilkeun pamisahan antara rupana jeung rupa jalma-jalma anu ngadahar kadaharan Babul. Pekabaran malaikat kadua nyaéta panggero pikeun misah ti Babul dina hiji sajarah pamisahan nalika dua golongan dikembangkeun tuluy dimanifestasikeun. Ujian kadua pikeun Daniel éta mingpin kana ujian katilu ti Nebukadnezar, anu mangrupa ujian katilu dina pasal hiji jeung ngalambangkeun ujian patung emas dina pasal tilu, anu ku Sister White sababaraha kali diidentifikasi minangka hukum Minggu, anu mangrupa pekabaran malaikat katilu. Daniel pasal hiji mangrupa fraktal tina tilu pasal kahiji dina kitab Daniel, sarta tilu pasal éta ngawakilan tilu malaikat dina Wahyu opat welas, anu di jerona malaikat kahiji jeung Daniel pasal hiji duanana mangrupa fraktal tina katilu malaikat jeung katilu pasal éta.

“Saban minggu salila pangumbaraan maranéhna anu panjang di padang gurun urang Israil nyaksian hiji mujijat anu tilu rupa, anu dimaksudkeun pikeun ngébréhkeun kana pikiran maranéhna kasucian poé Sabat: dina poé kagenep manna turun dua kali lipet lobana, dina poé katujuh teu aya pisan, sarta bagian anu diperlukeun pikeun Sabat tetep kajaga amis tur murni, padahal lamun disimpen nepi ka poé séjén iraha baé, éta jadi teu pantes deui dipaké.

“Dina kaayaan anu patali jeung pangbagéan manna, urang miboga bukti anu taya bantahanana yén Sabat téh lain diadegkeun, sakumaha anu dikedalkeun ku loba jalma, nalika hukum dipaparinkeun di Sinai. Saméméh urang Israil sumping ka Sinai maranéhna geus ngarti yén Sabat téh wajib dipiara ku maranéhna. Ku sabab diwajibkeun ngumpulkeun manna dua kali lipet unggal poé Jumaah pikeun nyiapkeun Sabat, nalika euweuh manna anu bakal turun, kasucian poé reureuh éta terus-terusan ditancebkeun kana pikiran maranéhna. Jeung nalika sabagian jalma kaluar dina poé Sabat pikeun ngumpulkeun manna, Gusti naros, ‘Sabaraha lila deui maranéh nolak ngajaga parentah-parentah Kami jeung hukum-hukum Kami?’” Patriarchs and Prophets, 296.

Ngumpulkeun jeung ngahakan manna, ngalambangkeun Yohanes dina Wahyu pasal sapuluh anu nyandak (ngumpulkeun) kitab leutik tina panangan malaikat, tuluy ngahakanana.

Tuluy abdi ngadeukeutan ka éta malaikat, sarta saurna ka anjeunna, “Pasihkeun éta kitab leutik ka abdi.” Ari anjeunna ngawaler ka abdi, “Tampilah, tuluy tuang éta nepi ka béak; éta bakal ngajadikeun beuteung maneh pait, tapi dina sungut maneh bakal amis kawas madu.” Wahyu 10:9.

Yahya mimitina kudu indit heula ka éta malaikat sarta nyuhunkeun, tuluy anjeunna kudu “nyokot” kitab leutik éta, lajeng anjeunna kudu “ngadahar” éta. Yahya ngagambarkeun tilu léngkah malaikat kahiji ku cara ngadeukeutan sarta nyuhunkeun ka éta malaikat, diteruskeun ku léngkah kadua nyaéta nyokot, sarta léngkah katilu nyaéta ngadahar. Ngumpulkeun jeung/atawa ngadahar, nyaéta tés kahiji tina tilu tés manna, tapi éta ngandung hiji fraktal tina sakabéh tilu tés manna. Ngumpulkeun jeung ngadahar manna, ngalambangkeun Yermia.

Kecap-kecap Gusti kapanggih ku abdi, tuluy ku abdi didahar; sarta pangandika Gusti jadi kabungah jeung kasukaan haté abdi: sabab abdi disebut ku ngaran Gusti, nun PANGERAN, Allah semesta alam. Yermia 15:16.

“Kecap-Na kapanggih” ku Yermia anu néangan tuluy nyuhunkeun kitab leutik éta. Firman-Na kapanggih nalika manna dikumpulkeun. Ngumpulkeun jeung ngadahar manna téh ngalambangkeun Yehezkiel anu ngadahar kitab anu dipasihkeun ka anjeunna, sarta ku kituna nétélakeun yén nolak ngadahar kitab téh sarua jeung jadi kawas kulawarga nu barontak.

Tapi maneh, anak manusa, dengekeun naon anu ku Kami diucapkeun ka maneh; ulah maneh ngalawan kawas kulawarga anu ngalawan éta: buka sungut maneh, sarta dahar naon anu ku Kami dipasihkeun ka maneh. Jeung nalika kuring nenjo, tingali, aya hiji panangan diulinkeun ka kuring; sarta, lah, di jerona aya gulungan kitab; Jeung éta dibentangkeun di hareupeun kuring; sarta éta katulisan di jero jeung di luar: sarta di dinya katulisan ratapan, jeung kasedihan, jeung cilaka. Leuwih ti éta Mantenna ngandika ka kuring, Anak manusa, dahar naon anu ku maneh kapanggih; dahar ieu gulungan, tuluy indit nyarita ka kulawarga Israil.

Tuluy kuring muka sungut, tuluy anjeunna ngajadikeun kuring ngahakan gulungan éta. Saur anjeunna ka kuring, “Anaking manusa, jadikeun beuteung maneh ngahakan, sarta eusian jero beuteung maneh ku gulungan anu ku Kami dipasihkeun ka maneh.” Tuluy ku kuring didahar éta; sarta dina sungut kuring rasana amis kawas madu. Ezekiel 2:8–3:3.

Lamun Yehezkiel nolak ngahakan kitab leutik éta, anjeunna bakal kaasup ka imah nu barontak, sarta “gulungan” tina “kitab” nu kudu didaharna ku anjeunna dipidangkeun minangka “lalampahan, jeung kasedihan, jeung cilaka,” nu ngagambarkeun hiji talatah tilu rangkep dina poé-pocé panungtungan. Talatah tilu rangkep dina poé-pocé panungtungan téh nya éta talatah tilu malaikat dina Wahyu opat welas, jeung kontéks nu dipaké ku Yehezkiel pikeun nampilkeun tilu talatah éta nyaéta kontéks Islam jeung cilaka katilu. Tilu talatah éta miboga hiji alfa jeung hiji oméga, sarta nu katilu téh “cilaka,” hiji lambang poko tina Islam, ku kituna alfa kudu saluyu jeung oméga; ku sabab éta, “lalampahan” ngagambarkeun lalampahan nu dimimitian dina 9/11 ku datangna tarompet katujuh jeung cilaka katilu, nu bakal laun-laun beuki ngaronjat nepi ka tujuh bala panungtungan. Dina “lini” hukum Minggu dina Wahyu sabelas, cilaka katilu datang gancang, sarta ilham ngawartosan ka urang yén katetepan lalim dina Yesaya sapuluh téh nyaéta hukum Minggu éta. Ayat éta dimimitian ku nyatakeun “cilaka” ka jalma-jalma nu nyieun katetepan-katetepan lalim.

Dahar manna téh mangrupa ujian anu kahiji tina tilu ujian, anu kadua nyaéta “ngagandakeun” dina poé persiapan. Jeung maranéhna keur nyiapkeun naon? Maranéhna keur nyiapkeun pikeun ujian Sabat, anu mangrupa amanat malaikat katilu.

Mujijat nu tilu rupa éta ogé mangrupa tés kahiji, atawa tés alfa, tina sapuluh tés. Allah maparin manna dina léngkah kahiji, tuluy Anjeunna maparin bagian anu “rangkep dua” dina léngkah kadua, tapi henteu aya nanaon dina léngkah katilu. Tés katilu béda ti dua tés anu kahiji, sabab tés katilu téh mangrupa tés penentu. Tilu tés éta ngalambangkeun alfa tina hiji prosés pangujian sapuluh léngkah anu nganteur ka Kadesh anu kahiji.

Lamun anjeun nalungtik rupa-rupa ahli teologi, anjeun bakal manggihan loba daptar ngeunaan sapuluh ujian anu ngahontal kacindekan maranéhna di Kadesy nu kahiji. Ampir sakabéhna ngasupkeun Laut Beureum minangka salah sahiji tina sapuluh ujian éta, sabagian deui ngasupkeun patokan-patokan sajarah saméméh Laut Beureum dina mangsa bala-bala. Maranéhna kabéh salah.

Ujian kahiji nyaéta manna. Paulus netelakeun yén nyebrang Laut Beureum téh baptisan.

Salajengna, dulur-dulur, abdi henteu ngahayang supaya maraneh teu terang, yén sakabéh karuhun urang aya di handapeun mega, sarta sakabéhna ngaliwat ngaliwatan laut; jeung sakabéhna dibaptis ka Musa dina mega jeung dina laut. 1 Korinta 10:1, 2.

Musa ngalambangkeun Yesus, jeung baptisan Yesus nandakeun hiji prosés pangujian, anu sipatna tilu rangkep, dimimitian ku sarta nekenkeun pangujian kana napsu dahar. Salib geus dilambangkeun ku Paska di Mesir. Waktu maranéhna kaluar nepi ka peuntas Laut Beureum, Kristus dihudangkeun deui salaku kurban buahan sulung. Nalika Anjeunna kaluar tina kuburan cai ku panangan Yohanes Pembaptis, Kristus (kurban buahan sulung) ngamimitian hiji prosés pangujian salila opat puluh poé. Sanggeus Anjeunna dihudangkeun deui sakumaha dilambangkeun ku baptisan-Na, aya opat puluh poé nalika Kristus patepang langsung jeung para murid. Prosés pangujian dimimitian sanggeus nyebrang Laut Beureum, sakumaha pastina Kristus didorong ku Roh ka tanah gurun pas saatos Anjeunna kaluar tina cai.

Ujian anu kahiji pikeun Kristus nyaéta napsu, sabab Roti ti Sawarga ngamimitian pagawean-Na anu diurapi pas dina titik Adam parantos ragrag. Ujian anu kahiji sanggeus Laut Beureum nyaéta ujian manna anu tilu rupa, anu ngalambangkeun ujian anu tilu rupa ka Roti ti Sawarga. Pangujian Kristus mimiti sanggeus Anjeunna kaluar tina cai, ku sabab éta sapuluh ujian ogé kudu dimimitian “sanggeus” maranéhna kaluar tina cai. Kristus tuluy dipapay ku hiji ujian anu tilu rupa, anu diteundeun dina kontéks napsu, sakumaha dilambangkeun ku ujian anu tilu rupa ngeunaan manna anu dimimitian sanggeus Roh geus ngadorong Israél baheula kaluar ti Mesir sarta asup ka gurun keusik.

Daptar-daptar séjén anu ngaduga ngeunaan pemberontakan-pemberontakan mana baé anu diwakilan ku sapuluh ujian anu puncakna di Kadesh, ngaidentifikasi pemberontakan anak sapi emasna Harun minangka salah sahiji tina sapuluh ujian éta, tapi maranéhna salah.

Pangahangkitan ku anak sapi emas ngalambangkeun dua pangujian. Ieu mangrupa unsur anu ésénsial dina perlambangan anak sapi emas. Panyembahan brahala anu katémbong nalika bangsa éta nyangka yén Allah moal ningali, dituturkeun ku mulangna Musa. Saterusna bangsa éta nyieun pilihan pikeun tetep jadi panyembah brahala di payuneun Allah sacara écés, sakumaha dilambangkeun ku Musa.

Dina éta pambarontakan anu ningkat dua rupa, urang ningali aya pamisahan profétis di antara kaom-kaom, nalika kaom Léwi dipasrahkeun sacara husus pikeun pagawean tempat suci, sabab nepi ka pambarontakan éta, pagawean tempat suci téh kudu dilaksanakeun ku anak cikal tina unggal kaom. Moal kitu deui kaayaanana. Ayeuna kaom Léwi anu satia bakal miara Bait Allah. “Pamisahan” atawa kapisahan jadi ‘dua’ mangrupa hiji unsur tina ciri profétis anak sapi emas.

Pemberontakan Harun ngalambangkeun pemberontakan Yarobeam, raja kahiji karajaan kalér Israél. Yarobeam “ngagandakeun” anak-anak sapi emas éta, nempatkeun hiji di Bétél jeung hiji di Dan. Harun jeung Yarobeam ngawakilan sajarah-sajarah anu sajajar, nyaéta sajarah kabentukna patung sato galak. Sajarah patung sato galak éta kasampurnakeun dina dua mangsa, anu dipisahkeun ku hukum Minggu di Amérika Sarikat. Patung sato galak téh mangrupikeun lambang tina ngahijina garéja jeung nagara anu mula-mula diadegkeun di Amérika Sarikat, tuluy saterusna di sakuliah dunya.

Sok aya pamisahan anu patalina jeung lambang-lambang gambar sato galak. Dina mangsa Harun, éta téh pamisahan urang Lewi; dina mangsa Yarobeam, éta téh pamisahan dua belas kaom Israil jadi dua kaom di beulah kidul jeung sapuluh kaom di beulah kalér.

Lambang tina éta hubungan antara garéja jeung nagara ku Yohanes dina kitab Wahyu disebut “gambar sato galak”. Anak-anak sapi emas Harun jeung Yerobeam téh gambar-gambar tina hiji sato galak, sarta sato galak anu maranéhna jadi gambarna téh nyaéta Babul, sabab karajaan kahiji dina nubuat Alkitab dilambangkeun ku hiji hulu tina “emas” dina Daniel pasal dua. Gambar sato galak ngawakilan dua ujian, sabab ujian éta mimiti didatangkeun ka sato galak bumi—Amérika Serikat, tuluy dina Wahyu pasal tilu welas Amérika Serikat maksa dunya pikeun ngadegkeun hiji gambar ka sato galak éta. Ujian kahiji nyaéta AS, tuluy dunya.

“Waktu Amerika, nagara kabébasan agama, ngahiji jeung Kapapaan dina maksa nurani sarta ngadesek manusa supaya ngahormat sabat palsu, umat di unggal nagara di sakuliah dunya bakal dibawa pikeun nuturkeun conto anjeunna.” Testimonies, jilid 6, 18.

“Bangsa-bangsa deungeun bakal nuturkeun conto ti Amérika Sarikat. Sanajan manéhna mingpin heula, tapi krisis anu sarua bakal tumiba ka umat urang di sakumna bagian dunya.” Testimonies, volume 6, 395.

Pambangangan anak sapi emas téh boga dua rupa sarta nandaan dua tina salapan ujian anu kahiji, anu ngarah ka ujian kasapuluh jeung anu pamungkas di Kadesy nu kahiji. Nalika pambangangan Harun jeung Yerobeam di hijikeun “garis demi garis”, kapanggih yén Harun, imam agung anu ngawakilan hiji garéja, jeung Yerobeam, raja Israél anu ngawakilan nagara. Dua garis éta babarengan jadi lambang hiji gabungan garéja jeung nagara. Dua altar Yerobeam ditegakeun di Bétél, (hartina garéja) jeung Dan (hartina pangadilan), sarta babarengan ngawakilan gabungan garéja jeung nagara. Ku ayana ieu titik-titik, urang baris ngamimitian ngaidentifikasi sapuluh ujian.

Sapuluh pangujian téh diteundeun dina kontéks pangreureuhan Sabat (Ibrani 3–4). Ieu dimimitian ku mujijat rangkep tilu tina manna jeung pangajaranana ngeunaan Sabat, sarta ditungtungan dina pangujian kasapuluh, nyaéta Kadesh nu kahiji. Kadesh nu kahiji éta téh “poé pangprovokasian dina Kitab Suci,” jeung Paulus nempatkeun pambarontakan nu pamungkas dina kontéks pangujian Sabat. Pangujian alfa nyaéta Sabat, sakumaha dilambangkeun ku manna, jeung pangujian kasapuluh, nyaéta omega, di Kadesh nu kahiji, ogé mangrupa pangreureuhan Sabat. Alfa jeung Omega salawasna ngagambarkeun ahir babarengan jeung awal.

Ku sabab eta (sakumaha anu diucapkeun ku Roh Suci, Poe ieu lamun maraneh ngadenge sora-Na, ulah ngararaskeun hate maraneh, saperti dina hal ngabangkang, dina poe pancoba di tanah gurun: waktu karuhun maraneh nyoba ka Kami, nguji Kami, sarta ningali padamelan-padamelan Kami opat puluh taun. Ku sabab eta Kami ambek ka eta turunan, sarta ngandika, Maranehna salawasna sasab dina hatena; sarta maranehna henteu nyaho kana jalan-jalan Kami. Ku kituna Kami sumpah dina amarah Kami, Maranehna moal asup kana pangreureuhan Kami.)

Sing ati-ati, dulur-dulur, ulah nepi ka aya dina salah saurang ti aranjeun hate jahat tina teu percaya, nepi ka nyimpang ti Allah anu hirup. Tapi silih piwuruk unggal poé, salila masih disebut Poe Ieu; supaya ulah aya saurang ogé ti aranjeun anu jadi teuas ku tipu daya dosa. Sabab urang geus dijadikeun nu meunang bagian dina Kristus, lamun urang nyekel pageuh pangawitan kayakinan urang nepi ka ahir;

Nalika aya kénéh kieu kieu saurna, “Dinten ieu, lamun aranjeun ngadangu sora-Na, ulah ngakeraskeun hate aranjeun, saperti dina waktu panghujatan.” Sabab aya sawatara anu sanggeus ngadangu tuluy ngabangkang; sanajan kitu, lain sakabéh anu ku Musa geus kaluar ti Mesir. Tapi ka saha Anjeunna ngambek salila opat puluh taun? Naha lain ka maranehna anu geus dosa, anu bangkéna murag di padang gurun? Jeung ka saha Anjeunna sumpah yen maranehna moal asup kana pamarentahan-Na, lamun lain ka maranehna anu henteu percaya? Ku kituna urang ningali yen maranehna teu bisa asup lantaran teu percaya.

Ku sabab kitu hayu urang sieun, supaya ulah, sanajan jangji pikeun asup kana katengtreman-Na masih kénéh disésakeun keur urang, aya di antara aranjeun anu katémbong taya nepi ka dinya. Sabab ka urang ogé Injil geus diwawarkeun, sakumaha ka maranehna ogé; tapi pangandika anu diwawarkeun téh henteu mawa mangpaat ka maranehna, lantaran éta henteu dicampur ku iman dina jalma-jalma anu ngadéngéna.

Sabab urang anu geus percaya asup kana katengtreman, sakumaha Mantenna ngandika, “Sakumaha Kami geus sumpah dina amarah Kami, maranehna moal asup kana katengtreman Kami,” sanajan pagawean-pagawean éta geus dirampungkeun ti mimiti ngadegkeun dunya. Sabab dina hiji tempat Mantenna geus ngandika kieu ngeunaan poé katujuh: “Jeung Allah reureuh dina poé katujuh tina sagala pagawean-Na.” Jeung dina ieu tempat deui: “Maranehna moal asup kana katengtreman Kami.”

Ku sabab kitu, ku sabab tetep aya sawatara jalma anu kudu asup ka dinya, ari maranehna anu pangheulana dipasih pangwawaran éta henteu asup lantaran teu percaya; deuih, Mantenna netepkeun hiji poé anu tangtu, ku ngandika dina Daud, “Dinten ieu,” sanggeus lilana pisan; sakumaha geus diucapkeun, “Dinten ieu, lamun maraneh rék ngadangu sora-Na, ulah ngabebengkeun haté maraneh.”

Sabab upama Yesus geus maparin maranehna reureuh, tangtu Mantenna moal nyarios deui sanggeusna ngeunaan hiji poe anu séjén.

Ku kituna, tetep aya hiji pangreureuhan pikeun umat Allah. Sabab sing saha anu geus asup kana pangreureuhan-Na, manéhna ogé geus eureun tina pagawean dirina sorangan, sakumaha Allah geus eureun tina pagawean-Na. Ku sabab éta, hayu urang tarékah asup kana

pangreureuhan éta, supaya ulah aya saurang ogé anu murag nurutkeun conto anu sarua tina teu percaya. Ibrani 3:8–4:11.

Dina “poé panyingkiran,” amanat Yosua jeung Kaleb ditampik. Ieu petikan dumasar kana hiji golongan anu moal asup, ku sabab teu percaya kana hiji amanat anu geus maranéhna déngé. Amanat éta dilambangkeun ku “perhentian.”

“Jalma-jalma anu teu daék masrahkeun pangabdian anu satia, daria, jeung pinuh ku kanyaah ka Gusti moal manggihan katengtreman rohani dina hirup ieu, atawa dina kahirupan anu bakal datang. ‘Aya kénéh ku sabab kitu hiji pangreureuhan pikeun umat Allah.... Ku sabab éta, hayu urang getol narékahan supaya asup kana éta pangreureuhan, sangkan ulah aya saurang ogé anu ragrag ku nuturkeun conto anu sarua tina kateu percaya.’ Pangreureuhan anu diomongkeun di dieu téh nyaéta pangreureuhan tina rahmat, anu kahontal ku nuturkeun pituduhna. ‘Narékahan kalayan temen.’” Pacific Union Recorder, 7 Nopémber 1901.

“Reureuh” téh hiji amanat anu dilambangkeun ku amanat Yosua jeung Kaleb. Paulus migunakeun kayaktian-kayaktian anu patali jeung Sabat poé katujuh minangka lambang amanat “reureuh” anu ditampik ku jalma-jalma anu geus ditangtukeun pikeun paéh di padang gurun.

Ungkapan, “Dinten ieu lamun maraneh kersa ngadéngé sora-Na,” sarua jeung tekenan dina kitab Wahyu ngeunaan saha waé anu ngadéngé sora Roh, nyaéta ngadéngé pesen Roh, nyaéta pesen hujan ahir, nyaéta pesen ngeunaan “pangreureuhan.” Di Kadesh éta sora kadéngé, sarta para pangbarontak milih pamingpin anyar pikeun mawa maranéhna balik ka Mesir. Sajarah pangprovokasian ieu dibahas dina Jabur 95 jeung ku Paulus dina Ibrani. Ieu sajarah nandakeun kagagalan Israil baheula dina ujian kasapuluh maranéhna. Ujian alfa tina sapuluh ujian éta dimimitian ku mujijat tilu rangkep ngeunaan manna anu ngawakilan pesen tilu malaikat, Hukum Allah, pangreureuhan Sabat, Roti ti Sawarga, kataatan, jeung panghukuman—jeung anu pamungkas tina éta sapuluh ujian téh nyaéta ujian ngeunaan “pangreureuhan.” “Pangreureuhan” tina rahmat, sakumaha dinyatakeun ku Sister White, nyaéta lambang hujan ahir. Kadesh téh lambang tina ujian pikeun boh narima boh nampik pesen hujan ahir anu dipidangkeun “line upon line.”

Padalisan demi padalisan, “istirahat” téh mangrupa pancuran Roh Suci anu dilambangkeun minangka hujan panungtungan. “Istirahat” ogé nyaéta Sabat poé katujuh, nyaéta meterai pisan anu dipasangkeun ka jalma-jalma satia salila mangsa hujan panungtungan. “Istirahat” téh nyaéta rahmat anu ngalambangkeun kakawasaan anu dipaparinkeun ka saratus opat puluh opat rébu nalika dosa-dosana dihapus salamina. Eta rahmat lain ngan ukur kakawasaan anu dipaparinkeun anu ngalambangkeun panyucian, tapi ogé rahmat anu nyadiakeun pangbeneran nalika getih Kristus dipaké pikeun ngahapus dosa jiwa anu tobat. “Istirahat” rahmat téh nyaéta amanat ngeunaan kabeneran Kristus, hiji kabeneran anu nyadiakeun rahmat (kakawasaan) pikeun hirup tanpa ngalakukeun dosa, jeung rahmat anu ngarobah hiji Laodikea jadi hiji Piladélpia. Sakali dironjatkeun ku rahmat pangbeneran, urut Laodikea éta, salaku hiji Piladélpia, ku kakawasaan rahmat, leumpang dina jalan anu geus disucikeun anu nungtun kana panguagungan. “Istirahat” téh nyaéta amanat malaikat katilu, sakumaha dilambangkeun salaku “pangbeneran ku iman dina kayaktian.” Ku kituna, Kades nunjuk ka 1888.

Kades kahiji nandakeun amanat ngeunaan “istirahat” anu mangrupa amanat “injl”. Injl langgeng téh nyaéta ‘padamelan Kristus dina ngawanohkeun hiji prosés pangujian tilu-lapis anu ngamekarkeun tuluy nembongkeun dua golongan panyembah.’ Amanat injil langgeng ngeunaan “istirahat” di Kades kahiji ngawakilan amanat tilu-lapis tina injil langgeng anu diparéntah ku padamelan tilu-lapis Roh Suci anu ngayakinkeun ngeunaan dosa, kabeneran, jeung pangadilan. Tilu léngkah éta téh sarua pisan jeung tilu léngkah pangujian dina ujian manna!

Sapuluh pangujian dimimitian ku hiji prosés pangujian tilu rangkep, anu nekenkeun Hukum Allah, Sabat, jeung tanggung jawab umat manusa pikeun ngadahar sarta nyerna amanat Allah. Pangujian kahiji tina sapuluh pangujian éta sipatna tilu rangkep, kitu deui pangujian kasapuluh. Pangujian kahiji ngagunakeun manna minangka lambang Roti ti Sawarga anu ngamulyakeun Sabat poé katujuh. Pangujian panungtungan ngagunakeun “pangreureuhan” minangka lambang prosés pangujian panungtungan dina hujan ahir anu ngahontal puncakna dina hukum Minggu, nalika jalma-jalma anu ngagambarkeun Roti ti Sawarga diangkat jadi panji Sabat.

Mimitina sapuluh ujian sakumaha ogé panungtungna sapuluh ujian nekenkeun poé Sabat, jeung amanat Injl anu pakait jeung Sabat, nyaéta Injl langgeng tina malaikat katilu. Kades nu kahiji téh mangrupa omega tina sapuluh ujian, ku kituna alfa tina sapuluh ujian kudu miboga ciri-ciri anu sarua. Kades ngagambarkeun taun 1863, nalika Gusti parantos kersa ngarampungkeun pagawean-Na jeung mawa umat-Na balik ka bumi, tapi asupna ka Tanah Jangji ditunda.

“Ku maca ayat-ayat Kitab Suci di handap, urang bakal ningali kumaha Allah nganggap Israil baheula:

“Sabab PANGERAN parantos milih Yakub pikeun Diri-Na sorangan, jeung Israil pikeun banda kagungan-Na anu istimewa.’ Jabur 135:4.

“Sabab anjeun téh umat anu suci pikeun PANGERAN Allah anjeun, sarta PANGERAN geus milih anjeun supaya jadi umat kagungana sorangan pikeun Anjeunna, ngaleuwihan sakumna bangsa anu aya di bumi.’ Deuteronomy 14:2.

“Sabab maraneh teh umat anu suci pikeun PANGERAN Allah maraneh; PANGERAN Allah maraneh geus milih maraneh supaya jadi umat kagungan-Na anu istimewa pikeun diri-Na, leuwih ti sakumna umat anu aya di beungeut bumi. PANGERAN henteu netepkeun kanyaah-Na ka maraneh, atawa milih maraneh, ku sabab maraneh leuwih loba batan bangsa mana waé; sabab maraneh teh nu pangsaeutikna ti sakumna umat.’ Ulangan 7:6, 7.

“Ku naon ku hal ieu bakal kanyahoan di dieu yén abdi sareng umat Gusti parantos manggih kurnia dina payuneun Gusti? naha lain ku sabab Gusti marengan ka kami? ku kituna, abdi sareng umat Gusti bakal dipisahkeun ti sakumna bangsa anu aya dina beungeut bumi.’ Keluaran 33:16.

“Sakumaha remenna Israél baheula memberontak, jeung sakumaha remenna maranéhna didatangan ku panghukuman, sarta rébuan dipaéhan, lantaran maranéhna henteu rék ngadéngé parentah-parentah Allah anu geus milih maranéhna! Israélna Allah dina poé-poé panungtung ieu aya dina bahaya anu terus-terusan pikeun ngahiji jeung dunya sarta kaleungitan sagala

tanda yén maranéhna téh umat pilihan Allah. Bacaan deui Titus 2:13–15. Di dieu urang dibawa nepi ka poé-poé panungtung, nalika Allah keur nyucikeun pikeun Mantenna hiji umat anu has. Naha urang rék ngamurka-keun Anjeunna sakumaha anu dilakukeun ku Israél baheula? Naha urang rék ngadatangkeun murka-Na ka diri urang ku jalan ngajauhan ti Anjeunna sarta ngahiji jeung dunya, jeung nuturkeun kakajian bangsa-bangsa di sabudeureun urang?” Testimonies, jilid 1, 282, 283.

Sadérék White naros, “Naha urang rék ngamurkaan Anjeunna saperti Israél baheula?” Urang ngamurkaan Anjeunna ku cara campur gaul jeung dunya, anu dilambangkeun ku Mesir, tempat pisan anu ku para pambrontak di Kades dipilarian pamingpin pikeun mawa maranéhna balik ka dinya. Dina taun 1863 kahayang pikeun balik ka Mesir jeung milih pamingpin anyar digambarkeun ku ilham minangka kahayang pikeun ngahubungkeun diri jeung dunya.

Petikan anu ayeuna keur urang timbang ieu didahuluan ku panalungtikan Sister White ngeunaan Israil baheula anu teu asup kana pangreureuhan. Dina kontéks pangbarontakan maranéhna anu tuluy-tumuluy, anjeunna ngajelaskeun ayat-ayat anu némbongkeun kumaha Allah miharep ngayakeun hubungan jeung pangantén-Na, tapi pangantén-Na nolak. Petikan di handap ieu nganteurkeun kana anu nembé ku urang dibaca.

Dina petikan anu anjeunna catet, “Allah nuntut umat-Na supaya percaya ka Anjeunna wungkul. Anjeunna henteu ngahoyongkeun maranéhna nampa pitulung ti jalma-jalma anu henteu ngawula ka Anjeunna.” Dina taun 1863, Adventisme Millerite Laodikea ngawangun hiji pakta jeung pamaréntah Amérika Sarikat pikeun nulungan dina upaya maranéhna nyegah para nonoman maranéhna sangkan henteu dipaksa asup wajib militer kana perang pangmaotna dina sajarah Amérika.

“Di dieu urang maca pangwawadian-pangwawadian anu dipasihkeun ku Allah ka Israil baheula. Teu jadi kersa-Na anu hade lamun maranéhna kudu ngalanglang lila teuing di tanah gurun; saéstuna Mantenna tangtu geus langsung mawa maranéhna ka Tanah Jangji lamun maranéhna tunduk sarta resep dipingpin ku Mantenna; tapi ku sabab maranéhna remen pisan nganyenyeri Mantenna di tanah gurun, Mantenna sumpah dina bendu-Na yén maranéhna moal asup kana pangenah-Na, iwal ti dua urang anu satia nuturkeun Mantenna sapinuhna. Allah nungtut umat-Na supaya percaya ka Mantenna wungkul. Mantenna teu miharep maranéhna nampa pitulung ti jalma-jalma anu henteu ngabakti ka Mantenna.

“Mangga baca Ezra 4:1–5: ‘Ayeuna waktu para musuh Yuda jeung Binyamin ngadangu yén anak-anak pangbuangan keur ngadegkeun Bait pikeun PANGERAN Allah Israil; tuluy maranéhna daratang ka Zerubabel jeung ka para kapala kulawarga, sarta ngomong ka maranéhna, Hayu urang ngawangun babarengan jeung maranéh, sabab kami neangan Allah maranéh, sakumaha maranéh oge; sarta kami ngahaturkeun kurban ka Anjeunna ti saprak poé-poé Esarhaddon raja Asyur, anu mawa kami ka ieu tempat. Tapi Zerubabel, Yeshua, jeung sésa para kapala kulawarga Israil, nyarita ka maranéhna, Maranéh teu boga bagian jeung kami pikeun ngawangun hiji imah pikeun Allah kami; tapi kami sorangan babarengan bakal ngawangun pikeun PANGERAN Allah Israil, sakumaha anu geus diparéntahkeun ka kami ku Raja Koresy, raja Persia. Tuluy rahayat nagri éta ngalemahkeun leungeun rahayat Yuda, sarta

ngaganggu maranéhna dina pagawéan ngawangun, sarta nyéwa para panaséhat pikeun ngalawan maranéhna, guna ngagagalkan maksud maranéhna.””

“Ezra 8:21–23: ‘Tuluy ku kami ngembarkeun puasa di dinya, di walungan Ahawa, supaya urang ngarendahkeun diri di payuneun Allah urang, pikeun nyuhunkeun ka Mantenna jalan anu bener pikeun urang, pikeun barudak leutik urang, jeung pikeun sagala banda kagungan urang. Sabab kuring era menta ka raja pasukan prajurit jeung nu numpak kuda pikeun nulungan kami ngalawan musuh di jalan: lantaran kami geus ngalahir ka raja, kieu, Leungeun Allah urang aya di luhur sakur anu neangan ka Anjeunna pikeun kasaéan maranéhna; tapi kakawasaan-Na jeung murka-Na ngalawan sakur anu ninggalkeun Anjeunna. Ku sabab kitu kami puasa jeung nyuhunkeun ka Allah urang ngeunaan ieu hal: sarta Mantenna ngadangu pamenta kami.””

“Nabi jeung para karuhun ieu henteu nganggap jalma-jalma pangeusi éta nagri minangka nu nyembah ka Allah nu sajati; sarta sanajan maranéhna ngaku babaturan jeung hayang nulungan, maranéhna teu wani ngahiji jeung maranéhna dina naon baé anu patali jeung ibadah ka Mantenna. Nalika maranéhna naék ka Yerusalem pikeun ngawangun Bait Allah jeung mulangkeun ibadah ka Mantenna, maranéhna henteu ménta pitulung ti raja supaya ngabantu maranéhna dina perjalanan, tapi ku puasa jeung doa maranéhna néangan pitulung ti PANGERAN. Maranéhna percaya yén Allah bakal nangtayungan jeung ngamajukeun hamba-hamba-Na dina ikhtiar maranéhna pikeun ngawula ka Mantenna. Nu Nyipta sagala rupa henteu peryogi pitulung ti musuh-musuh-Na pikeun netepkeun ibadah ka Mantenna. Mantenna henteu nyuhunkeun kurban tina kajahatan, jeung henteu narima persembahan ti jalma-jalma anu boga allah-allah séjén di payuneun PANGERAN.”

“Urang remen ngadéngé ucapan kieu: ‘Maneh teuing ngahususkeun diri.’ Salaku hiji umat, urang bakal daék nyieun sagala pangorbanan pikeun nyalametkeun jiwa-jiwa, atawa nungtun maranéhna kana bebeneran. Tapi pikeun ngahiji jeung maranéhna, mikanyaah kana hal-hal anu ku maranéhna dipikanyaah, sarta ngaraketkeun sosobatan jeung dunya, urang teu wani ngalakukeunana, sabab ku kitu urang bakal jadi satru ka Allah.” Testimonies, jilid 1, 281, 282.

Ibu White nyatakeun, patali jeung penjelasanana ngeunaan pemberontakan di Kadesh, “Nu Nyipta sagala hal henteu merlukeun pitulung ti musuh-musuh-Na pikeun ngadegkeun ibadah ka Anjeunna. Anjeunna henteu nungtut kurban kajahatan, sarta henteu narima persembahan ti jalma-jalma anu boga allah séjén di payuneun PANGERAN.” Dina taun 1863, gerakan Adventisme Millerite Laodikea jadi hiji garéja sarta ngawangun pakait jeung kakawasaan anu bakal maksa ibadah Minggu ka bangsa éta tuluy ka sakuliah dunya.

Dina artikel salajengna, urang baris neruskeun panalungtikan urang ngeunaan garis-garis nubuat anu nyumbang ka taun 1863, anu mangrupa batu puncak tina jangka waktu nubuat ti 1844 nepi ka 1863.

Naon anu geus aya, nya éta kénéh anu bakal aya; jeung naon anu geus dipigawé, nya éta kénéh anu bakal dipigawé deui; sarta euweuh naon-naon anu anyar di handapeun panonpoé. Naha aya hiji perkara anu ku batur bisa disebut, Tingal, ieu anyar? Eta geus aya ti baheula kénéh, ti jaman saméméh urang. Kami nyaho yén naon baé anu dipigawé ku Allah, éta bakal langgeng

salalawasna: euweuh anu bisa ditambahan kana éta, jeung euweuh anu bisa dikurangan tina éta: sarta Allah migawé kitu, supaya manusa sieun ka payuneun Mantenna. Anu geus aya, ayeuna ogé aya; jeung anu bakal aya, geus aya ti heula; sarta Allah nungtut deui anu geus kaliwat. Pdk. 1:9, 10; 3:14, 15.